

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю Фірма “Будпроект” щодо офіційного тлумачення положень частини п’ятої статті 27 та частини першої статті 91 Арбітражного процесуального кодексу України

м. К и ї в
11 січня 2000 року
№ 2-у/2000

Справа № 2-4/2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю Фірма “Будпроект” щодо офіційного тлумачення положень частини п’ятої статті 27 та частини першої статті 91 Арбітражного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю Фірма “Будпроект” (далі – Фірма “Будпроект”) звернулося з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини п’ятої статті 27 та частини першої статті 91 Арбітражного процесуального кодексу України щодо обмежень процесуальних прав третьої особи без самостійних вимог на предмет спору як учасника арбітражного процесу, зокрема права на оскарження рішення в порядку нагляду.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Арбітражного процесуального кодексу України суб’єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначністю їх застосування арбітражними судами різних інстанцій при розгляді спорів, що призвело до порушення його майнових прав.

На думку суб’єкта права на конституційне звернення, зазначені положення статей 27, 91 Арбітражного процесуального кодексу України не надають третій особі, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, права на оскарження рішення суду в порядку нагляду. Така особа перебуває у правовідносинах лише з тією стороною, на боці якої вступає у справу, тобто вона не є учасником спірних правовідносин і стосовно неї рішення судом не приймається. На підставі цього зроблено висновок, що обмеження процесуальних прав третьої особи без самостійних вимог, встановлених частиною п’ятою статті 27 Арбітражного процесуального кодексу України щодо розпорядження матеріальними правами по спірних правовідносинах, зокрема права на визнання чи відмову від позову, виключає можливість оскарження цією особою прийнятого рішення в порядку нагляду.

2. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) від 4 листопада 1999 року у відкритті конституційного провадження у справі відмовлено на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

3. З матеріалів конституційного звернення вбачається, що між регіональним відділенням Фонду державного майна України по Дніпропетровській області та Фірмою “Будпроект” мав місце спір з

приводу права на приватизацію приміщень, в яких було розміщено орендне підприємство Дніпропетровський інститут "Будпроект". Відповідно до частини першої статті 27 Арбітражного процесуального кодексу України до прийняття рішення судом у справу вступив як третя особа без самостійних вимог на предмет спору Державний трест "Дніпробудмеханізація". Рішенням арбітражного суду Дніпропетровської області від 17 жовтня 1997 року позовні вимоги Фірми "Будпроект" були частково задоволені. 9 грудня 1997 року Державний трест "Дніпробудмеханізація" подав заяву про перевірку в порядку нагляду цього рішення, яке відповідачем оскаржено не було. Постановою заступника голови арбітражного суду Дніпропетровської області від 20 січня 1998 року рішення суду в цій справі скасовано, а в задоволенні позовних вимог Фірми "Будпроект" відмовлено. Судова колегія з перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України зазначену постанову залишила без змін. Листом Голови Вищого арбітражного суду України від 15 вересня 1998 року в принесенні протесту на постанову судової колегії Вищого арбітражного суду України відмовлено.

4. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для розгляду справи за конституційним зверненням щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами чи іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення відсутні дані про неоднозначне застосування судами чи іншими органами державної влади положень частини п'ятої статті 27 та частини першої статті 91 Арбітражного процесуального кодексу України, офіційне тлумачення яких просить дати заявник. Не вбачається розбіжностей при застосуванні цих норм закону в рішеннях арбітражних судів.

5. Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 45, 49, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою

відповідальністю Фірма “Будпроект” щодо офіційного тлумачення положень частини п’ятої статті 27 та частини першої статті 91 Арбітражного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ